

Міністерство освіти і науки України
Північно-Східний науковий центр НАН України та МОН України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

Тези

**73-ї наукової конференції професорів, викладачів,
наукових працівників,
аспірантів та студентів університету**

Том 2

21 квітня – 13 травня 2021 р.

Полтава 2021

перебудова мовленнєвих механізмів людини для взаємодії, а пізніше й паралельного використання двох мовних систем, що на початковому етапі потребує формування навичок переключення з мови на мову, а пізніше – нейтралізацію однієї системи для створення більш комфортних умов функціонування іншої системи.

Із позиції розгляду мовлення як способу формування й формулювання думки виокремлюємо ступені полілінгвального стану:

1) нижчий ступінь – формування й формулювання думки засобами рідної мови з наступним перекладом висловлювання на нерідну мову;

2) проміжний ступінь – формування думки засобами рідної мови з наступним її формулюванням засобами нерідної мови;

3) ступінь полілінгвального існування – формування й формулювання думки одразу засобами нерідної мови.

Така динаміка білінгвального стану може бути використана в організації навчання нерідної мови (формування мовної компетентності) в умовах багатомовності; вона допомагає розкривати особливості білінгвального стану суб'єкта діяльності (навчальної і мовленнєвої), які враховуються і координуються у самому процесі формування білінгвізму. Крім того, означена концепція передбачає й нове осмислення мовного розвитку особистості, рівень якого визначається сформованістю усіх видів мовленнєвої діяльності (говоріння, читання, слухання, письмо). Результативність мовленнєвої діяльності виявляється у її продукті і характеризується продуктивністю. Продуктивність визначається повнотою висловленої думки та її адекватністю усім необхідним для даної ситуації спілкування засобам і способам формування й формулювання думки.

Отже, розгляд білінгвального стану як процесу, у якому ступені білінгвізму – динамічні утворення, є основою моделі навчання мови (формування мовної компетентності особистості) в умовах полілінгвізму.

Література

1. Бондаренко О. Психологічне обґрунтування раннього білінгвізму. *Іноземні мови в сучасній школі*. 2012. №1. С. 36-38
2. Филін Ф.П. *Несколько слов о языковой норме и культуре речи Вопросы культуры речи*. 1996. Вып.7. С.68–75.
3. Хміль Ф.І. *Ділове спілкування : навч. посіб. Київ, 2004. 280 с.*

УДК 316.774:[075.2:791.9

*Л.А. Чередник, к. філол. н., доцент
Національний університет*

«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

ФОРМАТ ІНФОТЕЙНМЕНТУ В СУЧАСНІЙ МЕДІАКУЛЬТУРІ

Однією з новацій у медіакультурі є формат інфотейнменту, що широко використовується, зокрема, на сучасному телебаченні.

Термін «інфотейнмент» вперше з'явився у США ще в 1968 році, коли на

телеканалі CBS була заснована перша передача, якій приписують досліджувану концепцію, – щотижнева програма «60 хвилин». На пострадянському просторі його почали використовувати лише у 2000-х роках.

Інфотейнмент (*infotainment*, від англ., *information* – інформація та *entertainment* – розвага) – це вид інформаційних програм, у яких новини подаються в максимально розважальній формі[2]. Синонімами іноді використовують такі поняття, як «*soft news*» («легкі» новини), названі так на противагу «*hard news*» («вагомим», або «справжнім», новинам). У друкованих ЗМІ цьому поняттю відповідає термін «таблоїдизація», що подає події у такій же розважливій формі, але в друкованому вигляді. Варто також підкреслити, що єдиного визначення щодо цього терміну поки що не існує.

Останнім часом формат інфотейнменту широко застосовується на українському телебаченні. Серед його варіантів можна назвати такі: 1) сучасний випуск інформаційних програм часто починається не з актуальних соціальних чи державних подій, а з перемоги на конкурсі «Євробачення» чи з історії про хворого, якому допомогли благодійні фонди; 2) тексти програм починаються не з факту, а з історії про конкретну людину(сім'ю); 3) темпоритм монтажу(занадто швидкому); 4) специфічний відеоряд(перевага великим планам і деталям); 5) використання у текстах сюжетів значної кількості авторських метафор та порівнянь, легкий, доступний виклад (зовнішня оболонка, стилістика тексту), поєднаний з глибоким, образним змістом тощо.

Отже, інфотейнмент, орієнтований на емоційність, візуальність, кліповість, досить легко сприймається і засвоюється масовою аудиторією. «Успіх інфотейнменту ґрунтується на елементарній людській потребі задоволення емоційних потреб»[1, с. 46].

Література

1. Бурдіна Е. О. Інформаційно-публіцистичний сегмент телемовлення як сприятливе підґрунтя для реалізації формату інфотейнмент. *Вісник книжкової палати України*. Київ, 2016. № 6. С. 43 – 46.

2. *Інфотейнмент*. URL:ru.wikipedia.org. (дата звернення: 27.03.2021).

УДК 81'367.63:81'37

*Л.І. Дерев'янюк, к.філол.н., доцент
Національний університет «Полтавська
політехніка імені Юрія Кондратюка»*

СПЕЦИФІКА ВИКОРИСТАННЯ ТЕМПОРАТИВІВ ІЗ СЕМАНТИКОЮ ОЗНАЧЕНОГО ПЕРЕДЧАСУ / ПІСЛЯЧАСУ В ТЕКСТАХ СУЧАСНИХ ДОКУМЕНТІВ

Однією з найзначущіших вимог до тексту документа є точність, яка реалізується завдяки вмінню оформляти й виражати думки адекватно предметові або явищу дійсності, саме тому головним завданням укладача документа є вибір з наявної множини мовних засобів найбільш влучних і